

Bany d'afecte a Manel Garcia Morante

Manuel Garcia Morante. © Aleix Viadé/RMC

Per J. Comellas

En una iniciativa realment feliç de la Fundació Mas i Mas, el dissabte passat, dia 14 de gener, el ben renovat auditori de l'Ateneu Barcelonès va acollir un acte d'homenatge a Manel Garcia Morante, amb el pretext -de motius no en falten mai-, de complir el seu setanta-cinquè aniversari.

Insisteixo que per retre tribut d'estima al Manel, motivacions en sobren i, per tant, si es vol no cal cercar pretextos. I l'acollida que va tenir aquest acte, tan generós en assistència, ho mostra amb tota claredat: com va precisar Xavier Chavarria en el seu identificadíssim parlament de presentació, la demanda d'invitacions hauria omplert tres o quatre vegades l'esmentada sala.

Però això només és una part -superficialment quantitativa- del que va representar aquest acte. Allò més substancial va ser el clima d'afecte autèntic i d'estima convençuda envers la capacitat -natural- del Manel de servir la música, en totes les dimensions -compositor, intèrpret i pedagog-, des de la devoció, des de l'amor a la professió, des de la humilitat, des del respecte càlid a col·legues i deixebles... i, és clar, també des d'una categoria creativa i des d'un domini profund i arrelat de l'ofici; des del rigor i des de l'exigència.

Escenari, amb una presència nombrosa de voluntaris delerosos de mostrar-li el seu afecte, i graderies, amb un públic lliurat a la causa, van congriar un clima d'una excepcional calidesa i d'autenticitat d'expressió afectiva.

I al bell mig una mostra variada, encara que insuficient, del recorregut del Manel com a compositor, una tasca aquesta que, com va recordar Chavarria, inclou un miler d'obres i abasta pràcticament tots els camps. I això, és clar, també compta; i de quina manera.